

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ 4.30 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglas in oznanila se računajo po 8 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se računajo po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinost je moč.

Tržaška okolica

v letih 1840 do 1889.

IV.

Poglejmo n. pr. okraj sv. Jakoba. Pred leti je bil sv. Jakob čisto slovenska, okoličanska vas; pred leti imeli so še pri sv. Jakobu močan slov. domač pevski zbor, koji se je prišteval mej prve v okolici. Poglejmo pa sedaj. Sv. Jakob predstavlja sedaj velik del mesta, tam je naseljenih premnogo tujcev in ves ta novodobni živelj se vzgojuje v italijanskem duhu in se prišteva pravim tržaškim italijanom. Ubogi starodavni okoličanski prebivalci imajo le male sledove od starih svojih posestev; izgubljeno je vse, celo v cerkvi se je jel opuščati slovenski jezik! O tem se je uže mnogo čitalo v „Edinosti“, v dopisih iz sv. Jakoba. Pa kako naj si pomoremo, če se nahajajo nekod celo cerkveni predstojniki izvoljeni v znanem duhu liberalnega tržaškega magistrata. Tudi v Skednju so se jeli prikazovati enaki sledovi; tam pa ima naš rod še zdravo svoje jedro in vrli Skekenjci se bodo vedeli gotovo obraniti tujemu nasilstvu, naj preti to od katere koli strani. „Vse za vero, dom in cesarja“ to gaslo naj imajo pred očmi okoličanski veljaki in ni se nam treba bati niti živega vraga.

Pomisliti moramo pa zopet tukaj na preveliko moč tržaškega magistrata ter na njega delovanje pri podeljevanju raznih služb v okolici. Saj spadajo tu v Trstu celo c. kr. žandarji v področje magistrata, največjega strastnega sovražnika Slovencev in renegata iz Ipave, asesorja Pimpacha! Magistrat zadaje smrtne rane slovenstvu! Ko so se godile pred leti čudne reči na tržaškem magistratu (pa ne prečudne za tedanjega namestnika Depretisa) tedaj se je kričalo od nekaterih strani, da vdobimo v Trstu „vladnega komisarja“, da se razpusti vse krdelo pod Mihec-Jakovo kolibo. Kdo je pač bil one vesti bolj vesel nego tržaško-okoličanski Slovenci? Vladin komisar na tržaškem magistratu nam je bil po nekakem „obljubljena dežela“, a

izprevideli smo potem, da je to za nas le „deveta dežela“! Še vedno se pošiljajo zneski v novcih za spomenike v Italijo, še nadalje se smatra Rim za glavno mesto (gotovo ne v vatikanskem smislu), še vedno trdijo nekateri gospodje, da jim ni treba Dunaja vsaj je Trst menda še samostalno mesto!

Gospodje na magistratu so prepričani, da se okolica v malo desetletjih popolnoma poitalijanči. Tem gospodom pa moramo i mi, žalibože, skoraj pritrjevati.

Omenil sem uže o propadanju našega življa v predmestjih in posebno pri sv. Jakobu, o čemur se lahko prepričamo. Če ne stori vlada potrebnih korakov, če ne zapreči nadaljnega zatiranja prave avstrijske straže, pokažejo se res kmalu še hujši nasledki. Italijanizem jel se je uže širiti iz predmestij na zunanjo okolico liki razdraženi bluvajoč vulkan.

Na Greti se je ustanovil za slovenske otroke ital. šolski vrt, in tu se prodaja naša deca kot blago na trgu! To pa pre-dobro znajo naši nasprotniki! Z večjo strastjo ne moglo bi pač nobeno društvo delovati, nego deluje „Pro patria“ z imenovanim svojim šolskim vrtom. Otrokom se kupuje obleka, obutek in daje se jim celo dnevno kosilo brezplačno, da se je le zvabi v svoje žrelo! Na Greti ustanovili so nekateri „sangue purissimo“ tudi ital. pevski zbor. Greta napreduje toraj v vsakem obziru v renegatstvu in poznejši okoličanski otroci, (ko bode morda i v okolici uvedena prava avstrijska ravnopravnost) bodo kleli v prvej vrsti nekatere gretarske renegate, ki so zatajevali in prodajali svoj rod liki Iškarijot našega Zveličarja. Slišal sem praviti, da so ustanovili imenovani ital. pevski zbor uprav nekateri ljudje, koji imajo opravka z magistratom, bodisi da delajo na „šaližu“, ali nosijo le slavni badil (lopato). A naj pomislijo te okoličanske reve: Magistrat ni vekovit! Dobro organizovane mestne volitve, prava resna vladina volja, in preustroji se lahko i tržaški magistrat.

Od leta 1840. do 1889. t. j. v času polu stoletja, propal je narodni naš živelj za mnogo v okolici. Kdo bi si bil takrat le mislil, da bodo čez 50 let v okolici celo ital. pevski zbori? Kje so sedaj oni časi ko se je sramovalo peti laške pesni? Tuji duh vceplja se našej deci sedaj v srce uže v prvej mladosti.

Slišal sem po okolici male otročiče peti italijanske pesni, kakoršne pojejo navadno le najnesramnejše tržaške sešolote! In to je v okolici uže splošno; stariši pa molče, ali pa celo se zadovoljnostjo gledajo, da jim poje deca enake razuzdane ital. cunje. Enake nemoralne pesni, vkoreninivši se v srce nežnih otrok, podlaga so največje razuzdanosti in baš one pesni so mnogo krive, da okolica i moralno propada. V tem pogledu imel bi besedo do naše č. duhovščine v okolici; ona v tem obziru lahko mnogo pomaga. Stariši naj bi se opominjali pri nedeljskih propovedih, naj vendar svojo deco od tega odvrnejo.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Navzlic neštevilnim njenim nasprotnikom, širi se zmirom bolj misel na narodno, mesto deželne avtonomije. Prašanje glede združitve Dalmacije s Hrvatsko se je zadnji čas mnogo obravnavalo in prešlo je tudi v dalmatinski deželni zbor. Klub hrvatske narodne stranke v Dalmaciji je izdal dne 24. t. m. izjavo na narod, ki je zajedno uže star program od l. 1875 narodnega kluba. Iz te izjave posnemamo sledeče: Narodni hrvatski klub stoji na temelju drž. prava hrvatskega in celokupnosti Hrvatske; klub je dolžan in pripravljen o vsakej ugodni priliki tirjati, da primilostljivi kralj, na temelju narodnih in pisanih pravic, potrjenih po svetej besedi Nj. Velič., zjedin i Dalmacijo s Hrvatsko in Slavonijo ter povrati hrvatskej državi vse njene dele; narodni hrvatski klub

nemešajoč nikako vero z narodnostjo, niti ju spajajoč, branil bode staro slovensko činov bogoslužju kot dragoceno pridobitev naroda in kot glavni pogoj narodne prosvete; slednjič bode tudi nastojal, da se Dalmacija tesnejše združi z monarhijo še železnico. — To so glavne točke izjave koju je podpisalo 25 zastopnikov, „Hrvatska“ upa, da hrvatski poslanci to zadevo prenesejo na dnevni red državnega zbora. —

Kakor pišejo razni časniki, bodo Mladochi v prihodnjem zasedanju deželnega zbora spravili na dnevni red vprašanje o češkem državnem pravu. S tem zahtevajo češki zastopniki obnovljenje pravice češke krone. Ako se jim zahteva usliši, pridobi Češka mnogo veljave v deželnej avtonomiji. S tem pa, da Čehi postanejo narodno avtonomni, zgubè njih državni poslanci v drž. zboru besedo v mnogih zadevah tičoèih se šolstva, pravosodja in uprave kajti ta vprašanja bi potem razsojali v svojej deželni zbornici. Nam Slovence bi obistinjeje češkega narodnega prava gotovo bilo v škodo kajti naši poslanci bi potem v državnej zbornici ostali osamljeni. Ako se uže Čehom dovoli državno pravo in Dalmatinom združitve z Hrvatsko, vlada bi umestno delala, ako i nas Slovence združi s Hrvati. Slovenske dežele, Hrvatska in Slavonija, Dalmacija, Bosna in Hercegovina naj bi se združile v jedno kronovino!

Vlada je razpustila češko akademijsko društvo nekda radi deputacije, ki jo je isto odposlalo nedavno v Pariz. Češki listi trdè, da se je stem razžalil ves češki narod.

V Galiciji širi se menda socializem. Zadnje dni so mnogo njih zaprli ter napravili več hišnih preiskav. Nekateri menijo, da je to zgolj gibanje v smislu rusinskega prašanja. Tudi rusinski časniki se pridno konfiskujejo.

Perzijski šah je pred svojim odhodom iz Dunaja razdelil 161 redov in svetinj raznim dostojanstvenikom.

PÖDLISTEK.

Slike s pota.

II.

Gospod urednik! Zadnjič sem Vam bil povodal, kakšen upljiv imajo „časniki“ na nekoje ljudi. Razodel sem Vam bil tajno tudi sklep občinskega zbora „pribelem voliču“ v Orehovcu. Še nikdar kaj tacega. To Vam je bil po vasi samo jeden glas: „Taka sramota, o joj! Z dežja smo prišli pod kap. Po vsem svetu bodo vedeli, kako se z nami ljudje norèujejo“. Ona stara ženica ščebljala je zopet z brezi-zobimi čeljustmi kakor žaba ter me obirala tudi brez zob do mehkih kosti — ta pobiljšek sem pa imel za to, ker nisem bil tam vpričo. „To sem Vam pravila“, sem Vam, da ni nič kaj prida, ker je škrijec in golčič tako nekako „hudo“ slovenski, še dosti bolj kot naš gospod kapelan na leci. Zato bi jaz rekla, da je Slovenec le za kmeta, če uže ne misli študirati za duhovnega gospoda. Pohujša se, če študira „naprej“, in to je pogubljivo, tudi znori, če je preveč „dobro

glave“. In tudi ta, boste videli, da bo tak. Ne želim mu dobrega, ker nam je tako nakuril“. — Gospod Miha in ostali občinski zbor so baje sklenili mene tožiti, če bi dognali, da sem res jaz bil „v osebi in peršoni“ tisti, ki je izdal sklep tajne seje. Z druge strani sem zopet zvedel, da me čaka, ko se zopet kedaj vrnem v Orehovce, žensko maščevanje; napraviti mislijo „štrajk“, da ne dobim ni pila ni jela, ne ležišča. Torej interdikt „en miniature“.

Toda za danes nekaj družega. Iz Orehovca moram omeniti le še to, da se je tudi gospod župnik jako nevoljno namrdnil prečitavši v „novicah“ usodepolno in nesrečno: „Bik je šel v Kodelov laz . . .“ ter vskliknil: bedarije! Ona deklica je bila o vsakej takej govoric prav kot na trnju, izdala me pa ni.

Še pozneje ko sem bival v vasi Čudakovičih, prihajali so mi na uho jako neprijazni, da celo grozeči glasovi iz Orehovca. Nisem se zmenil več dosti za nje. Opazoval sem ljudstvo v Čudakovičih. Uže ime kaže, da to neso navadni ljudje. Prihoda v vas ne bodem opisaval, ker mi poti ni zajec pretekla in tudi stara baba

— najslabši „omen“ — me ni srečala. Nikaki predsodki me neso plašili. Ali s tem ne sme kedo še misliti, da sem se v Čudakovičih tudi sam počudal. Opažal sem pa v njih to-le: Ljudstvo je sploh mirno, če ni jezno ali pijano. Pijača je le voda, kadar je kača v žepu. Tudi pijančuje se ne, kadar ni denarja in časa. Po-božnost tu cvete le bolj pri starih ljudeh. Ljudstvo ni veče ni čitačju ni pisanju radi toga pa vendar vrlo naobraženo. Kdor se je po kakem čudnem slučaju naučil čitati, ima se učenjakom, kdor pa zna tudi načrkati svoje ime, pa „veleumom“. Vaščani drže jako mnogo na svojo čast in nekdanje blagostanje. O takih prilikah se kosajo celo s tem, koliko več mladostnih neumnosti (des meilleures fredains) je kdo učinil. To je pa le temna stran, po tem ni soditi ljudi. Imajo pa Čudakoviči veliko dobrih svojstev. Tako so na primer: jako poslužni, če nič ne stane zahvalni in udani do skrajnosti vsakemu človeku, ko ga neizogibno potrebujejo. Blagor takemu odlikovanecu. Po mestih uživa take časti le kak jako zaslužen mož, mestni župan, mestni protektor itd. Ker pa posnemajo

tudi male vasi velika mesta, doletela je taka čast nekda v Čudakovičih — vaškega čednika. Kdo je bil pred njim taka „persona grata“, ne vem. Toda čudo, kakoršno se v mestih navadno javno ne dogaja: vaški čednik je imel v blesku svoje časti in slave vendar le nasprotnika. To Vam je bil slavnega županstva uradni sluga, birič in javni pohajač, kakor tudi brez „patenta“ mešetar Luka Bezeg. Veljal je po vsi bližnji in daljni okolici pravcatim troubadourjem ali goslarjem. Žvižgal in pel je kot slavec, kadar je hodil in listine raznašal, žvižgajoč in pevajoč je zlagal pesni z napevi, koje so ljudje nazivali navadno „bezgove pesni“. Tudi dekleta so ga rada imela, in to zanj ni bilo brez pomena.

Ta junak in pa sloveči čednik, zajedno strupenjak in zdravnik v Čudakovičih, ta si nesta bila dobra. Luka ga je črnil pri ljudeh, kamor in kder je hodil; čednik je pa tudi izražal svojo nevoljo ljudem o njegovem postopanju ter pravil da če bi se Boga ne bal, „naredil“ bi mu za vselej.

(Konec prih.)

Vnanje dežele.

Gledé p o h o d a ruskega cara v Be-rolin najbolj se menda res molčati. „N. Fr. Presse“ trdi, da je treba molčati dotle, dokler car ni prišel v imenovano mesto. Razni časopisi ugibajo o razlogih, zakaj car vendar ne pride obiskat staro lisico Bismarka. Odgovor ni pač težak: — zato ker nema na njem nikake potrebe.

Ruski car je prišel se svojo družino v Kodanj kjer sta ga sprejela kralj danemarski in grški od koder so šli vkupe v Friedensborg. — Nadknežinja Marija Pavlovna je nevarno zbolela.

Dne 28. t. m. se je vršila poroka mej črnogorsko knežinjo Stano in Leuchtemberskem vojvodo.

Kraljica N a t a l i j a za sedaj menda ne pride še na Srbsko. Listovi mnogo pišejo o uzrokih. Stavljajoč jej razne pogoje ni se regentstvo vedelo po nikogar izrečnej želji niti po pritisku kralja Milana. Držalo se je zgolj nove konstitucije ter nikakor hotelo kraljici dohoda preprečiti. Kralj Milan ni tedaj pri tej stvari ničesar upljal. Vsakakor se kraljica ne snide s svojim sinom pred božičem.

Bukareški list „Adverul“ piše glede odnošajev na Bolgarskem: V Ruščuku se žurno popravljajo stare turške utrdbe. Isto se godi tudi v Vidinu. Vsaki dan dolazijo parobrodi avstrijskega parobrodarskega društva z municijo in drugim vojskinem materijalom. Nek višji častnik mi je trdil, da bodo ruščuške utrdbe z detaširanimi trdnjavami oborožene z 400 topovi. Skladišča avstrijskega parobrodarskega društva so napolnjena s škrinjami, v katerih se nahajajo topovi in drug vojskin materijal, ki je došel iz Dunaja. Ves ta materijal prihaja v spremstvu avstrijskih častnikov. Tudi bolgarske vojske se vdeležo avstrijski častniki. — Kakor je bilo pričakovati, „Fremdenblatt“ se je koj požuril, da to „tendenciozno vest raztrošeno od panslavističnih krogov“ prekliče rekoč, da Bolgarska to municijo od drugod prejema. — Grškemu škofu v Varni se je ukazalo, da v teku treh dni zapusti bolgarska tla, drugači se ga bode izpokalo. Povod k temu je bilo nekda škofovo ščuvanje o priliki volitev v cerkvene odbore. — Bolgarsko kakor tudi vse drugo balkansko prebivalstvo izvestno goji simpatije do Rusije kot svoje vekovite zaščitnice, osvoboditeljice in braniteljice. Ruska se pa proti njim pokazuje mirno in z ničemur ne kaže, da se jej ta narod smili. Zadnja poročila iz te dežele dajejo upanja, da se to prašanje slednjič vendar enkrat reši v korist državi samej kakor tudi slovanstvu sploh.

Iz Carigrada poročajo, da so tja došle še precej ugodne vesti iz K r e t e. Glavni zapovednik Šakir paša je pripeljal na otok velik del čet, ki so mu na razpolaganje ali nikjer ni dirnal na odpor. Apokorona, v pokrajini Retymo, glavno selo nezadovoljnežev, predala se mu je samo ker je ustašem obečal carsko milost. Mestijani so napravili adresu udanosti na Sultana. Šakir paša se nadeja, da otok kmalu pomiri, turška vlada mu pošilja zmirom novih čet na razpolaganje. Turška sumniči Grško, da je ona kriva vsem tem nezgodam.

Po zadnjih vestih iz Krete, stanje na tem otoku se je neki zopet shujšalo vled pretrganja pogajanj mej ustaši in Šakir pašo. Moslemini prete pokončati konzulate in prestolnico, ki je prvo zavetišče kristijanov. Ustaši se spremajo vpirati se do konca. Turki uganjajo zopet zločinstva.

Na F r a n c o s k e m vladajo še vedno enake homatije. Bonapartisti očitajo Boulangerju izneverjenje ter delajo uže borbo proti njemu v tem ko so mu dosedaj bili prijazni. Po nekaterih okrajih bode v Parizu več protirepublikanskih kandidatov. Boulangeristi so uže postavili svojo listo s kojo pa nekateri neso zadovoljni radi česar bode treba prememb. — Volitve se bodo vršile določno dne 22. oktobra. Vsakakor bode pri volitvah mnogo zmešnjave.

Na Angležkem širijo še „štrajki“ zmirom bolj. Dosedaj je odpovedalo delo kakih 140.000 delalcev. Dvesto ladij naloženih s premogom je zasidranih pred Londonom ne da bi mogle tovora razkrcati; 2000 črkostavcev v glavnih tiskarnah v Londonu je večeraj odpovedalo delo.

DOPISI.

Z Vipavskega dne 28. avgusta. V septembru snide se torej zopet tudi deželni zbor v Gorici. Čujemo, da na slovenskih klopéh ne bodo sedeli poslanci v polnem številu, ker je g. poslanec za trge bolan. Pravijo, da se imenovani gospod misli tej časti celó odpovedati, kar vsi rodoljubi iz srca obžalujemo, ker njega štejejo med naše najboljše in najodličnejše zastopnike. Bog nam ga ohrani.

Novoizvoljeni deželni zbor imel bode tudi nalogo sestaviti novi deželni odbor, ki je nadaljevalec, izvrševalec deželnega zbora, kolikor toliko neki stalni deželni zbor. V italijanske zadeve se mi čisto nič ne vtičemo, skrbeli bodo Italijani in gotovo prav dobro za svojo stvar, izabrali si bodo odbornike, ki bodo energično, častno in vspešno zagovarjali njih čast in korist. Naj bode tudi nam enako pri srcu naša blaginja, kakor Italijanom italijanska! Slovenske domoljube po deželi zanima zelo vprašanje: „Kedó bodo naši prihodnji deželni odborniki?“ Deželni odbor zdi se nam skoro bolj važen, kakor deželni zbor sam, in to spričo tega, ker ima delovati skozi celo leto, deželnemu zboru so pa le „kratki dnovi dani“. Deželni odbor izvršuje sklepe deželnega zbora in od izvrševanja je veliko zavisno; deželni odbor ima pripravljati koristne in potrebne predloge za prihodnja zasedanja deželnega zbora, ima reševati vsakdanje potrebne reči, ki so v korist občinam in ostaje v vedni dotiki z njimi. Ako se stvar resno vzame, imajo gg. odborniki res častno ali tudi težko in z veliko odgovornostjo združeno nalogo. Komu se bo torej naložil ne samo ta častni venec na glavo, ampak tudi težavno breme na rame? Častni venec lahko in rad marsikateri prevzame, za breme je pa le pravo, možko rame!

Ali imamo zato vrednih in sposobnih mož? Kdo bi o tem dvomil? Saj je po svojem menenju poslala dežela v zbor v zagovor svojih pravic izmed dobrih mož menda najboljše! Deželnih poslancev vestna dolžnost je pa gotovo, da izmed teh najboljših izbere najboljša dva. Tukaj ne sme gospodariti osobna simpatija ali antipatija niti ne drugi osobni oziri: čast in korist dežele naj bode tu edino vodilo! Nadejamo se, da to tudi bode! Koga nam tedaj pač gospoda poslanci naklonijo?

Gosp. dr. Abram brez dvojbe ostane in ker mu ljudstvo in gg. poslanci že toliko let dosledno izkazujejo svoje zaupanje, bode gotovo v bodoče s tem večjo odločnostjo in delavnostjo vršil svoje častilne dolžnosti. Gosp. vitez dr. Tonkli je pa že lani odločil deželno odbornišstvo in menda ne misli več prevzeti te službe, ker spoznava, da se ne strinja z državnim poslanstvom: na dveh krajih h kratu ni mogoče delati. Njemu, gospoda, dajte nam vrednega naslednika. V zadrego ne pridete in dolgo pomišljevat vam treba ne bo. Saj ga ves narod pozna, ljubi in v to službo želi, razen par nasprotnikov, katerim je zaradi svojih zaslug na poti. . . . To je mož čistega, neupognenega značaja, ki ne vpraša, ali bo to všeč „tistim tam gori“, ki gleda le na to, kaj narodu koristi; mož, ki dela leta in leta brez sebičnosti in častitljivosti, naš najboljši, najneutrudljivejši delavec na narodnem polji; mož bistre glave, kakeranih ima malo slovenska dežela; mož, ki pri vseh svojih zaslugah ostaje skromen in ponižen in ne nosi po konci glave, kakor da bi bil rojen na knežjem dvoru, ki se ne sra-

muje najzadnjega delavca, nego se rad z njim druží, mu svetuje in ga vodi, čeprav mu to nič ne nese — na kratko: mož za katerega nas celo sosedje zavidajo, to je naš ponos, naš dr. Anton Gregorčič! Gg. poslanci, narod ga želi, narod ga hoče, ali ga vi narodu odrečete?

Iz Doline dne 29. avgusta. (Izv. dop.) Če tudi je naš kraj znamenit radi prelepe lege, če tudi biva tukaj čist slovenski rod, ki se tudi zaveda svoje narodnosti, vendar so dopisi od tukaj kaj redka prikazen. Marsikedo bi mislil, da smo zaspali!

Dogodjaji zadnjih dni zde se mi prezanimivi, prevažni, da bi je ne objavil. V prvi vrsti naj omenim, da je tukajšna občina z duhovstvom in učiteljstvom obhajala rojstni dan Njih. Veličanstva kaj slovesno! Na predvečer so pokali možnarji, kasneje pa se užigali umetelni ognji mej tem ko je domači pevski zbor peval cesarsko in druge narodne pesni pozno v noč. Drugi dan na vse zgodaj so zopet grmeli možnarji, da se je odmevalo po bregu in klicalo ljudstvo sl. viti presrečni dan in molit za preblazega našega vladarja! Pozneje je bila slovesna sv. maša, kojo je daroval preč. g. korar Jan. Vdeležili so se sv. maše tukajšne starešinstvo, učiteljstvo z mladino itd., a premnogo ljudstva.

Torek, 20. t. m. je bil za Dolino in sploh za vso veliko županijo kaj zanimiv: obiskal jo je blagor. gospod c. k. okrajni glavar Schaffenhauer. Veselili smo se njegovega dohoda in naše veselje se je še-le popolnilo, ko smo novega gosp. glavarja osebno spoznali. Sprejeli so ga vsi tukajšnji gospodje in starešine, na čelu jim gospoda nadžupan in kanonik J. Jan, mej tem ko so pokali možnarji, da je bilo kaj! Blagorodni gospod cerkev, županijski urad, šola, šolski vrt, vas in okolico sploh. Po obedu pri č. g. korarju J. Janu združili so se tuk. prvaki vled posebnega povabila, da trčijo na zdravje blag. g. c. kr. okr. glavarju, mej tem ko so zopet pokali možnarji. Po obedu je šel g. okrajni glavar v bližnji Boljunec, kjer si je ogledal šolo in lepi gozdarski vrt. Vsem se je ena želja zbudila v srcu, namreč, da nam Bog ohrani novega g. glavarja dolgo, dolgo mej nami zdravega in čilega, kajti prepričani smo popolnoma, da ljubi naš rod kakor vsak drugi! (?? Ur.) Prepričali smo se dovolj, da je možak, da je c. kr. avstrijski uradnik v polnem in pravem pomenu besede, kakeranih nam Bog mnogo daj na Slovenskem.

To nedeljo, 25. avgusta bil je za Dolino tudi izvanreden. Milostljivi gosp. škof dr. Glavina, je došel blagoslovit novomašnikom g. Fr. Cvejn-a rodoma iz Česke. Ta sv. sakrament dele navadno škofi v svojej domači kapeli — zato je bila ta slovesnost res izvanredna in zanimiva. Ljudstva je bilo brezštevilna. Prihodnjo nedeljo 1. dan septembra pa bo pel prvo ali novo mašo g. Cvejn v tukajšnji župni cerkvi.

Kakor vidite g. urednik, v naši Dolini je še vedno živo in veselo — kakor nekedaj. Da imamo pa še tako izvanredne slavnosti gre prva čast požrtvovalnemu g. kanoniku J. Janu, kojega nam tudi Bog ohrani še mnogo let mej nami!

Iz Kanala 25. avg. Minolo soboto 24. t. m. mudil se je državni in deželni poslanec gosp. Ivan Nabergoj z nekaterimi družimi odličnimi gospodi na svojem potovanju po Soški dolini, v Kanalu, kjer so mu priredili na večer v gostilni gospe Marije Z. naši vrli slavci pod vodstvom gosp. M. Zege kaj prijeten pevski večer; mej

petjem so se vršili tudi jedernati govori in krepke napitnice, iz katerih upamo, da se je gosp. poslanec z našimi razmerami še precej seznanil. Tudi smo imeli prilike v gospodu poslancu spoznati — izvrstnemu govorniku neomahljivo odločnost in blag značaj. Mi Kanalci pa pošiljamo mu še en presrečen pozdrav, ter z srcem zakličemo na svidanje! Bog nam ohrani tako izglednega in požrtvovalnega rodoljuba zdravega in trdnega še mnoga leta!

Od Malenedelje na spodnjem Štajerskem dne 16. avgusta. (Izv. dopis.) Uže dolgo časa ti nisem ničesar poročal, cenjena „Edinost“, ker pa vidim, da ni pri nas peresa, koje bi ti česa poročalo o naših razmerah, dovoli mi, da jih jaz zopet nekoliko opišem.

Nastopila je nedavno jesen, čas v katerem se spravljajo večji del domov vsi poljski pridelki, živež za ljudi in živino, potrebni za druge letne čase t. j. čas v katerem se kmetu plačujejo trud, skrbi in muka ki je je imel dosedaj na polju. Lepo je bilo videti cele redi požete rumene pšenice in žito katero so na vozeh domov v parme spravljali in večinoma tudi omlatili. Zgodaj v jutro si nekdaž slišal veselo pokati cepce mlatičev. Deset let sem pa se ne sliši več toliko cepcev, ker so v navado prišli ročni mlatilni stroji, katerih se okoličani večinoma za mlatičev poslužujejo. Žita je nekoliko vzela rana toča, nekaj ga je pa megla izpila; pšenica je srednja, slame pa v obče dosti, oves lep, tudi proso; krompirja bi bilo dosti toda v zemlji močno gnjije. Ajda hobato raste na viš, če bode le zrnja v njej, vlage ni manjkalo radi česar je bilo tudi sena dosti in brž ko ne obilo bode tudi otave. Koruza je povsod lepa, sadja malo, le nekaj jabelkov in sliv.

Vinogradi so močno poškodovani po strupeni rosi ali peronospori; sosebno zadnji čas je trsovo listje popolnoma ožoltelo. Obvarovali so si vinograde od te škodljivke le oni, kateri so škropili o pravem času z bakrenim vitrijolom. Kjer se je škropilo obilo je in lepega grozdja, trsovje ima zeleno-črno listje, mej tem ko je drugod le srednje, semtertje celo nič grozdja in še kar ga je ostalo, še to je slabo. Lansko vino se prodaje štrtin po 40 for. in še ceneje; leta 1886. pa po 140—200 glđ, štrtin; živini se je cena nekoliko povišala, vsi drugi pridelki pa imajo slabe cene.

Dne 1. julija t. l. smo dobili pri Mali nedelji novo c. kr. pošto zvezano s poštno hranilnico. Kakor je omenil uže g. dopisnik v „Sl. Gosp.“ žalibog, vse kar spada v pošto t. j. tiskovine in poštni pečat so le nemški. Rečemo pa, če se ne bode to predručilo ter se ne uvedejo tiskovine in pečat v nemško-slovenskem jeziku, rajši smo brez pošte, dasi bi tukaj bila koristna. Nikdo naj ne misli, da smo tu Nemci ker rojenega Nemca tu niti nemamo, le sem ter tja kdo za silo „kuheltajč“ lomi. Naš kmet sploh ne more vsaki krat prihajati na pošto ob uradnih urah ker mu čas tega ne dopušča, drugi niti ne vedo kdaj je pošta odprta radi česar se večkrat rajši poslužujejo bližnjih poštni kjer sprijemajo pisma od odaljenih prišlecev ob vsakem času. Ako se to ne bode predručilo naša pošta z novim letom menda neha. Dežja imamo to leto v izobilji, tu in tam so plohe učinile znatne škode.

Tudi požarov je vsako leto več.

Ljudi tiskajo za denar kakor uže dolgo ne, ker so slabe letine in še to kar je za prodati, nema cene. Sin želi veliko doto, hčer prav tako; hitro po očetovi smrti je cenitev, delitev, vsi dediči žele vsak svoj del, ki se jim na vsak način mora izplačati. Na tisoče zgledov to pojasnuje nekdaž daleč sloveča dobra kmetija trga se kos za kosom in slednjič še gospodar s svojo obiteljo nema lastne strehe.

Če to in še veliko drugega še dlje časa tako naprej ide, gorje nam bode česar

se zelo bojimo. Dal Bože! da bi naši potomci lažje živeli na tej revni zemlji nego mi in da bi zopet cvetela vera in blagostanje ter zavlada prava ljubezen, blagostanje in edinost. Svitov.

Domače vesti.

Izlet v Divačo na jutrašnji dan obeča biti velekrasen. Zadnjič smo v dopisu iz Divače objavili razdelbo vilenice; ta broj „Edinosti“ naj bi izletniki s seboj vzeli, ali ga vsaj dobro prebrali. Priprave so v Trstu velikanske; vdeležbe bodo brez dvojbe ogromne. Pri veselici bodo nastopili razni pevski zbori. Iz Trsta in okolice se popeljejo v Divačo: pevski zbor „delal. podp. društva“, pevsko društvo „Hajdrih“ iz Proseka in „Zora“ od sv. Ivana; društvo „Adrija“ se ne more vdeležiti ker imajo ta dan v Barkovljah starodavni ljudski ples, vdeleži se pa izleta mnogo udov tega društva; dalje pevsko društvo „Velešila“ iz Škedenje in pevci iz Boršta. — Pri veselici bodo pel Klanski pevski zbor pesni „U boj“ in „Morje Adrijansko“ in svirala izvrstna veteranska godba, ki se popelje zajedno z izletniki iz Trsta v Divačo. Da se izletniki iz Trsta znajo ravnati, javljamo tukaj, da na kolodvoru pri sv. Andreju in v Divači bodo ne red pazili odborniki „Delalskega podpornega društva“. Za volj reda naprosijo se gg. izletniki, da se v vsakej zadevi ravnajo po odloku teh odbornikov, da ne nastanejo zmešnjave. To se je ukrenilo v sporazumljenju z ravnateljstvom državnih železnic. — Ustopnice za v jama se bodo jutri na kolodvoru prodajale po 30 nvč.

O divaške jami priobčujemo nastopno: Ni dvojbe, da se tacih in še večjih naravnih krasot, kakeršne stopajo v Postojnske jami pred oči začudenih gledalcev, nahaja še mnogo pod zemeljsko površino. Krasa. Dokaz temu nam je Divaška jama, koja je pred petimi leti našel Jan. Žiberna, ko je obdeloval na dnu neke kotline malo njivico. Sredi te njivice udrla se je najedenkrat zemlja in nastal je neznaten otvor. Pogumni Žiberna, priskrbi si vrvi in prosil svoje sosede, naj ga spuste skoz ta otvor, da vidi, kam se mu udara njegova njivica. — Kako se je začudil, ko je najedenkrat bil prestavljen v veličasten podzemeljski hram, ob čegar stenah so čarobno lesketali solčni žarki, ki so skozi otvor sredi njegove njivice menda prvokrat prodrli v te podzemeljske prostore. Davši sosedom svojim znamenje, naj ga zopet potegnejo kvišku, pripoveduje jim, kaj je videl. Previdno so sedaj razširili otvor na dnu kotline, in ko so se tudi drugi prepričali o čarobnosti in velikosti podzemeljskih prostorov, sklenil je občinski zastop, da se ima jama na občinske troške urediti tako, da bode pristopna obiskovalcem. Poskrbeli so toraj za pripraven uhod in napravili so v jami stezice. — Dandanes more se v Divaško vilenico priti ravno tako lahko ko v Postojnsko. Utis, kateri napravi ta jama na obiskovalca, je velik. Neštevilno kapnikov razne oblike in velikosti v vseh barvah leskeče se tu, tako da se človeku zdi, ko da bi bil prestavljen v jeden onih demantnih podzemeljskih gradov, o katerih govore narodne pravljice. Jama se sicer glede velikosti ne more meriti s Postojnsko; glede krasote kapnikov pa jo celo v mnogočem prekaša. — Svetujemo toraj vsacemu, ki ima kaj smisla za naravno krasoto, naj ne zamudi prilike, da si ogleda jutri Divaško jama, koja bode „Ljubljanski Sokol“ dal sijajno razsvetliti.

Vspored k izletu „Sokola“ Ljubljanskega, Tržaškega in drugih južnih društev v Divačo, dne 1. septembra t. l. 1. Odhod iz Ljubljane ob 4. uri 55 m. zjutraj. Odhod iz Trsta ob 8. uri zjutraj iz sv. Andreja. Prihod v Divačo ob 9. uri. 2. Po sprejemu zajuterk. 3. Ob 10. uri sv. maša. Pohod St. Kancijanske votline. 4. Obed po raznih gostilnah. 5. Ob 2. uri popoldne pohod

Divaske jame, katero bode „Sokol“ sijajno razsvetlil. 6. Ob 4. uri ljudska veselica z godbo, petjem, telovadbo in plesom. 7. Ob 8. uri zvečer odhod. — Pri tej svečanosti svira Tržaška veteranska godba.

Odbor „Sokola“.

Glavna skupščina „Bratovščine hrvatskih ljudi v Istri“ se je vršila dne 26. t. m. v Kastvu. Družvena glavica je narasla v minolem letu za 762 gld. ter znaša sedaj 7769 gl. 75 kr. kar je gotovo lep uspeh ako se pomisli, da se vsako leto izda za siromašno mladino 5—600 gld.

Lahonska jagnjeta. Nek dopisnik iz Gorice v tukajšnji vetrnjaški list „Il Cittadino“ opisuje v nekem svojem dopisu goriske razmere ter daje slovenskim Goričanom nekake patrijarhalne svete, naj bodo spravljeni in bolj strpljivi napram italijanskemu življu v Gorici. Navzočnosti Slovencev v Gorici lahonski dopisnik sicer ne zanikuje, kajti osmešil bi se pred svetom ako bi trdil kaj tako obojnega. Po njegovem menenju morali bi goriski Slovenci biti hvaležni svojim sosedom Italijanom, tamšnjim prvobitnikom (?) kot „tujci in privandrovc“ ki uživajo sedaj italijansko gostoljubnost! Človek se mora prav smejati nad logiko tega lahonskega lista. Nedolgo pretiskavši znani dopis v „Fanfullo“ v katerem dopisnik smatra za neumno trditev, da so Slovani tukaj naseljeni s a m o 1000 let — potegol je z njim in bil istih misli. Danes je pa na to uže pozabil in zopet smo mu „tujci in privandrovc!“ Očka „Cittadino“, tvoje hrvatski materi se gotovo sanjalo ni, da boš ti v Trstu kedaj kvasil nesmisli in postal brezvestni renegat!

Eppur siamo qui e ci muoviamo! — navzlic abotnemu srdcu tržakih neodrešencev.

Dr. Frane Mandić preselil se je dne 24. avgusta na borsni trg (Piazza della Borsa) št. 13, I. nadstr.

Narodna čitalnica v Dekanih pripravlja za dne 15. pr. m. veliko veselico s tombolo, godbo, šaljivimi prizori in plesom.

Hrvatska razstava se je otvorila dne 21. t. m. v Oseku v Slavoniji. Dosedaj se je oglasilo 1600 razstavljenec, mej kojim 300 jih razstavi goveda.

Nova živinska bolezen se je pokazala v Dajili, Umagi in Novem mestu v Istri; govedi se oči vnamejo in polagoma goved popolnoma oslepi. Bolezen je nalezljiva ter se znatno širi: prekoračila je uže Mirno ter prikazala se tudi v vsem porečkem okraju.

Pri mestnem magistratu je razpoložen načrt železnične proge Trst-Poreč v podaljšanje uže izdalene želez. črte Trst-sv. Saba.

„**Indipendente**“ in bratec mu „**Mattino**“ pogrevata zopet vest, da je papežev nuncij Galimberti opozoril škofa Feretića in Glavino na njuno ultraslavofilsko vedenje, s čemur odtujujeta primorsko italijansko ljudstvo sv. cerkvi (!). Mi smo uže zadnjič proklicali to vest za golo izmišljotino kajti, ako ukora treba, potreben ga je škof Flapp radi njegovega ultralahonskega mišljenja s kojim istinito duševno škodi svojim vernim in pobožnim slovenskim ovčičam lastne škofije. Imenovana škofa, čeprav bi v resnici bila takšna kakor jih Lahoni razupivajo, bi s tem ne spodkopavala vere v tukajšnjih Italijanih, kajti isto so uže do korena omajale lahonske časnikarske kavke, ki s smelo roko skrunijo vse kar je katoliško in versko grdeč sv. očeta papeža in cerkveno, osobito pa slovensko duhovščino! Kdo se v tej priliki ne spominja znane bajke o volku in jagnjetu?

Shod volilcev Dolenskega bode dne 2. septembra v Novem mestu, pri katerem bode drž. poslanec g. prof. Šuklje poročal o svojem delovanju v drž. in dež. zboru.

Vabilo k slavnosti, katero priredi „Narodna čitalnica v Ptuj“ dne 12. septembra 1889. leta o priliki petindvajsetletnice svoje. Vspored: 1. Ob 10 $\frac{1}{2}$ uri popoldne slovesna služba božja v slovenski cerkvi;

2. Ob 11 $\frac{1}{2}$ uri popoldne zborovanje v čitalnični dvorani; 3. Ob 1. uri popoldne skupni obed v „Narodnem domu“. 4. Koncert. Začetek ob 4. uri pop. 5. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. ODBOR.

Meroizkusni inspektorat in urad je bil preložen v ulico Scorzeria br. 5.

Poštni muzej meni osnovati avstrijsko trgovinsko ministerstvo, v kojem bodo razstavljeni vsi predmeti ki kažejo razvoj avstrijske pošte. Uže so se razposlali dotični oglasi na vsa poštna ravnateljstva.

Prihod. Te dni so prišli v Trst sijameški principi. V četrtek so šli v Pulj in Reko, danes se povrnejo zopet v naše mesto. Naše ljudstvo je jako občuduje.

Letošnji pšenični pridelek. Nek francoski časopis objavlja podatke o letošnjem pridelku pšenice v vseh svetovnih državah, iz kojih posnemamo sledeče: Francoska je je pridelala 112 $\frac{1}{2}$ milijonov hektolitrov pšenice, Ruska 75 mil., Španjska 48 mil., Avstro-Ogerska 50 mil., Italija 45 mil., Nemčija 35 mil., Angleška 30 mil., Rumunija in Bolgarska 15 mil., evropska Turčija 12 mil., Belgija 6 mil., Srbska 3 mil., vsa Evropa 443,300,000 hektolitrov. Vsega pridelka po vsem svetu je bilo 768,8 milijonov hektolitrov. Slabo je izpala letina v Avstriji, Rusiji in Rumuniji, sicer pa dobro.

Samomori se v Trstu množe kakor gobe po dežju. Te dni se je usmrtil na trž. pokopališču na grobu svoje soproge sivolasa starec — 70 letni Ivan Fratnik iz Renč prerezavši si žile na vratu. Vzrok žalostnemu koncu je neki tōga, ker ni mogel iztirjati znatno svoto denarja, koja je posodil brezvestnej ženski!

Književnost.

Podjetna knjigarna g. J. Giontinja v Ljubljani priposlala nam je naslednje knjige, koje je ravnokar v ličneji obliki obelodanila in koje priporočamo našim čitateljem.

1. **Rodbinska sreča**, roman ruski spisal grof L. N. Tolstoj, poslovenil P. M. Podravske. V Ljubljani, založil in izdal J. Giontini 1889. Cena 40 nvč.

2. **Učenke v petih delih sveta**, spisala Elizabeta Berthet prevel Anton Sušnik (Francozka akademija je to delo odlikovala z nagrado „Monthyon“ v znesku 10.000 frankov) III. zvezek. V Ljubljani. Založil in prodaja J. Giontini 1889. Cena 20 kr.

3. **Kara Petrovič**, osvoboditelj Srbije, Zgodovinska povest, iz nemškega preložil Ivan Urbanec. V Ljubljani, založil in prodaja Janez Giontini 1889. Cena 20 kr.

4. **Doma in na tujem**, povest iz preteklega stoletja, Spisal * * *. V Ljubljani založil in izdal Janez Giontini 1889. Cena 20 kr.

5. **Pravljice in pripovedke** za mladino, zbral Dominicus. V Ljubljani založil in prodaja J. Giontini 1889. Cena 20 kr.

6. **Izdajalec domovine**, povest, spisal Vaclav Kredba, poslovenil ni za slovensko ljudstvo priredil H. Podkrajšek. V Ljubljani, založil in izdal Janez Giontini 1889. Cena 20 kr.

Listnica upravnštva.

G. A. P. v Rabacu. List A. je zaspal. Na zdar!

Tržno poročilo.

Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

	Cena od for. do for.
Kava Moca	100 K. 134.— 136.—
Rio biser jako fina	— — — —
Java	— — — —
Santos fina	103.— 104.—
„ srednja	94.— 95.—
Guatemala	106.— 107.—
Portorico	118.— 120.—
San Jago de Cuba	130.— 132.—
Ceylon plant. fina	122.— 124.—
Java Malang. zelena	107.— 108.—
Campinas	— — — —
Rio oprana	116.— 117.—
„ fina	102.— 104.—
„ srednja	95.— 96.—

Cassia-lignea v zabojih	34.— — —
Macisov cvet	450.— 460.—
Ingber Bengal	19.— 20.—
Papar Singapore	84.— 85.—
Penang	63.— 64.—
Batavia	77.— 78.—
Piment Jamaika	39.— 41.—
Petrolej ruski v sodih	100 K. 8.50 — —
„ v zabojih	9.— — —
Ulje bombažno amerik.	39.— 40.—
„ Lecce jedilno j. f. gar.	41.— 42.—
„ dalmat. s certifikat.	41.— 42.—
„ namizno M.S.A. j.f. gar.	54.— 56.—
„ Aix Vierge	65.— 67.—
„ fino	62.— 63.—
„ dalmat. s cert.	— — — 8.50
Smokve pulješke v sodih	— — — —
„ v venci	14.50 — —
Limoni Mesina	zaboj 6.— 6.50
Pomeranče sicilijanske	8.50 9.—
Mandlji Bari La	100 K. 102.— 94.—
„ dalm. La, s cert.	104.— — —
Pignoli	72.— 74.—
Riz italij. najljubši	19.25 19.50
„ srednji	18.75 19.—
„ Rangoon extra	15.75 — —
„ La	14.25 14.50
„ Ha	12.50 12.75
Sultanine dobre vrsti	30.— 35.—
Suho grozdje (opaša)	15.— 16.—
Cibebe	— — — —
Slaniki Yarmouth La	sod — — — —
Polenovke sredne velikosti	37.— — —
„ velike	34.— 35.—
Sladkor centrifug. v vrečah	100 K. 33.— 39.50
„ s certifik.	— — — —
Fazol Coka	— — — —
Mandoloni	10.50 — —
svetlorudeči	10.— — —
temnorudeči	10.50 — —
bohinski	— — — —
kanarček	8.— — —
beli, veliki	9.75 — —
zeleni, dolgi	8.— — —
„ okrogli	— — — —
mešani, štajerski	6.70 — —
Maslo	90.— 92.—
Seno konjsko	2.10 2.23
„ volovsko	2.60 2.90
Slama	2.70 2.80

Dunajska borsa

	30. avgusta.
Enotni drž. dolg v bankovcih	— — — 83 40
„ v srebru	— — — 84 40
Zlata renta	— — — 109 80
5% avstrijska renta	— — — 99 45
Delnice narodne banke	— — — 907.—
Kreditne delnice	— — — 303 50
London 10 lir sterlin	— — — 119 35
Francoški napoleondori	— — — 9 47
C. kr. cekini	— — — 5 63
Nemške marke	— — — 58 25

Poslano. *)

„Soča“ od 25. julija št. 30 zabavlja še volilcem deželnih poslancev ter se jezi, da ni vse izteklo po volji dopisnika. Prosim dovoljenja, da spregovorim o tem zabavljanju in o kandidaturi g. K. Dopisnik govori o sobičnosti, samohlavi in samozadovoljstvu: — ako ste bili bolj zmožni kakor jaz, mogli ste se sami obnesti, potem bi s zmago bili zadovoljni kakor jaz. Znano mi je pa, da ste iz lastne volje g. dr. Rojca v velicem posestvu pustili samera sredi vode. Saj menim, da ta gospod ni nikogar prosil, naj ga priporoči kandidatom; javno po časnikih je bil razglašen za kandidata v kmetskih občinah, nakrat je pa vse umolknilo, volilce zmešalo in g. dr. R. je na cedilu ostal. Je-li to možko? Mislili ste, da tudi v velicem posestvu enako steče. Osla se pelje pa le enkrat na led. Po volji nekaterih ostal bi bil ipavski okraj brez vsakterega zastopnika. Je-li to pošteno? Tolminski bi pa imel 6 poslancev. Kaj sem rogovilil? v kakšen moj dobiček? saj nesem Ipavec temveč Bric ali za pravico dam glavo. Na drugej strani dopisnik tudi zabavlja, da se bojim maščevanja in da pričakujem kakšnega dobička. Tudi v tem se jako moti. Povem očitno, da sem se boril za javen dobiček in korist; maščevanja se ne bojim, saj dobro vem, da je to moje zdravje ako se kdo maščuje nad menoj, da imam kaj delati sicer bi moral biti zmirom doma kjer bi zarjavel. Borim se zmirom za pravico a ne hinavski in za to ne tirjam ne dobičkov ne časti in zadovoljen sem, da je steklo po mojej volji in želji.

Glede pohvale g. Kovačić-a, da se je radi discipline sam odpovedal, to je gola laž. S tem se spriča, da je dopisnik iskal kakega dobička. Ako bi se bil g. K. sam odpovedal, ne bi bil vdobil osem glasov od začetka kajti sam je rekel v volilni hiši: jaz kandidujem, in ni imel pomoagačev, da so ga javno priporočali. Konečno omenim, da nemam ničesar proti g. K.; njegove zmožnosti v tej zadevi ne poznam, nasprotoval sem samo radi tega ker je imelo preiti vse na Tolminsko in mi bi bili morali vstati kakor riba na suhem, ki hitro pogine. Sama Brda pa štejejo še toliko volilcev kakor ves tominski okraj.

*) Za stvari pod tem naslovom je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu postava velja.

